

Draga braćo i sestre,

danas imamo radost i milost slaviti Jubilej Svete Stolice, na liturgijski spomendan Marije, Majke Crkve. Ova sretna podudarnost izvor je svjetla i nutarnjeg nadahnuća u Duhu Svetomu, koji se jučer, na Pedeseticu, obilno izlio na Božji narod. U tom duhovnom ozračju danas slavimo poseban dan — najprije razmatranjem koje smo slušali, a sada ovdje, za stolom Riječi i Euharistije.

Riječ Božja u ovom slavlju pomaže nam shvatiti otajstvo Crkve, a u njoj i Svete Stolice, u svjetlu dviju biblijskih slika koje je Duh zapisao na stranicama Djela apostolskih (1,12-14) i u Evanđelju po Ivanu (19,25-34).

Počnemo s onom temeljnom slikom, a to je izvještaj o Isusovoj smrti. Ivan, jedini od Dvanaestorice prisutan na Kalvariji, vidio je i posvjedočio da je pod križem, zajedno s drugim ženama, stajala i Isusova majka (r. 25). I čuo je svojim ušima posljednje Učiteljeve riječi, među kojima i ove: "Ženo, evo ti sina!", a zatim njemu: "Evo ti majke!" (r. 26-27).

Marijino majčinstvo, kroz otajstvo Križa, doživjelo je nepojmljiv preokret: majka Isusova postala je nova Eva, jer ju je Sin pridružio svojoj otkupiteljskoj smrti, koja je izvor novoga i vječnog života za svakog čovjeka koji dolazi na svijet. Tema plodnosti snažno je prisutna u ovoj liturgiji. Zborna molitva odmah ju je istaknula time što smo Ocu uputili molitvu da Crkva, nošena Kristovom ljubavlju, "u Duhu bude sve plodnija".

Plodnost Crkve ista je kao i plodnost Marijina majčinstva. Ona se ostvaruje u životima njezinih članova u onoj mjeri u kojoj oni na svoj način proživljavaju, "u malenosti", ono što je proživjela Majka — dakle, ljube kao što je ljubio Isus. Cijela plodnost Crkve i Svete Stolice ovisi o Kristovu Križu. Inače je to samo privid ili nešto još gore. Jedan veliki suvremeni teolog napisao je: "Ako je Crkva stablo izraslo iz gorušičina zrna križa, tada je to stablo određeno da iznova proizvodi zrnca gorušice, i stoga plodove koji nose oblik križa, jer upravo križu duguju svoje postojanje" (H. U. von Balthasar, Cordula ili ozbiljan slučaj, Brescia 1969, str. 45-46).

U Zornoj molitvi molili smo i da se Crkva "veseli svetosti svoje djece". Doista, ta plodnost Marije i Crkve neraskidivo je povezana s njezinom svetošću — odnosno s njezinim suobličenjem Kristu. Sveta Stolica je sveta, kao što je sveta Crkva u svojoj jezgri, u samom tkivu od kojega je satkana. Tako Apostolska Stolica čuva svetost svojih korijena, dok istodobno biva njima čuvana. No, nije ništa manje istinito da ona također živi u svetosti svakog svoga člana. Zato je najbolji način služenja Svetoj Stolicu nastojati biti svet, svatko prema svom životnom pozivu i zadaći koja mu je povjerena.

Na primjer, svećenik koji osobno nosi težak križ zbog svoga služenja, a ipak svakodnevno odlazi na posao i trudi se savjesno i s ljubavlju obavljati svoje dužnosti, taj svećenik sudjeluje u plodnosti Crkve i doprinosi joj. Isto tako, otac ili majka obitelji, koji kod kuće prolaze tešku situaciju — možda s djetetom koje izaziva zabrinutost, ili s bolesnim roditeljem — i nastavljaju s odgovornošću i ljubavlju obavljati svoj posao, taj muškarac i ta žena plodonosni su Marijinom i crkvenom plodnošću.

Prijeđimo sada na drugu sliku, onu koju je zapisao sveti Luka na početku Djela apostolskih, a prikazuje Isusovu majku zajedno s apostolima i učenicima u dvorani Posljednje večere (Dj 1,12-14). Ona nam prikazuje Marijino majčinstvo prema začetku Crkve — jedno arhetipsko majčinstvo koje ostaje trajno prisutno u svakom vremenu i na svakome mjestu. A ono je, nadasve, uvijek plod vazmenog otajstva, dara raskrasa i uskrsloga Gospodina.

Duh Sveti koji silazi u snazi na prvu zajednicu isti je onaj Duh kojega je Isus predao u svom posljednjem dahu (usp. Iv 19,30). Ta biblijska slika neodvojiva je od one prve: plodnost Crkve uvijek je povezana s milošću koja je potekla iz probodenog Srca Isusova, zajedno s krvlju i vodom — simbolima sakramenata (usp. Iv 19,34).

Marija, u dvorani Posljednje večere, zahvaljujući majčinskom poslanju koje je primila podno križa, na službu začetoj zajednici: Ona je živa memorija Isusa, i kao takva, možemo reći, središte privlačnosti koje usklađuje različitosti i omogućuje da molitva učenika bude jednodušna.

Apostoli su i u ovom tekstu navedeni po imenu i, kao i uvijek, prvi je Petar (usp. r. 13). No, i on sam — štoviše, on prvi — biva podupiran Marijom u svom služenju. Slično tome, majka Crkva podupire služenje Petrova nasljednika marijanskom karizmom. Sveta Stolica na jedinstven način živi suprisutnost ta dva pola: marijanskog i petrovskog. I upravo marijanski osigurava plodnost i svetost petrovskog, zahvaljujući svojem majčinstvu koje je dar Krista i Duha.

Predragi, hvalimo Boga za Njegovu riječ — svjetiljku koja obasjava naše korake, pa tako i naš svakodnevni život u službi Svete Stolice. I, prosvijetljeni ovom Riječi, obnovimo svoju molitvu:

"Udijeli, Oče, da Tvoja Crkva, nošena Kristovom ljubavlju, bude sve plodnija u Duhu, da se raduje svetosti svoje djece i da u svoje krilo primi cijelu ljudsku obitelj" (Zborna molitva).